

KURYJATUS (1) *sb m*

kuryjatus a. kuryjat.

D pl kuryjat(o)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

U starożytnych Rzymian członek kurii: Podobála lie rzecz Brutowá wízytkim/ Trybunom/ Kuryátom/ Pátricyom/ Plebeufzom/ Senatowi/ y innym BielKron 104v.

AK